

JÄRJESTYNEET MARXILAISET KANSAINVÄLISEN TOIMISTON PUUTTUMISESTA ASIOIHIN

Meille tiedotetaan, että Kansainvälinen toimisto on saanut järjestyneiltä marxilaisilta vastauksen Toimiston ehdotukseen Venäjän sosialidemokraattien asioihin puuttumisesta ⁶⁷. Alempana esitämme tuon vastauksen oleelliset kohdat.

* * *

Saatuun „Kansainvälisen Toimiston Periodisen Bulletinin” 11. numeron „Liitteen” Venäjän järjestyneiden marxilaisten edustajisto katsoo velvollisuudekseen ilmaista Kansainväliselle toimistolle ja sen Toimeenpanevalla komitealle suuren kiitollisuutensa siitä, että se tukee työväenliikettä ja huolehtii sen voimistamisesta ja lujittamisesta yhtenäisyyden turvaamisen tietä.

Asiointila on Venäjän marxilaisten keskuudessa nykyään seuraavanlainen.

Vuosien 1907—1908 yleinen tilanne aiheutti marxilaisten keskuudessa kauhean aatteellisen kriisin ja järjestöjen hajaannustilan. Niin vuonna 1908 kuin myös 1910 järjestyneet marxilaiset tunnustivat muodollisesti niiden *likvidaat-
torien* opin olemassaolon, jotka likvidoivat vanhaa puoluetta, eivät tunnusta sitä, vaan haaveilevat uudesta, julkisesta puolueesta. Tuo virtaus tuomittiin jyrkästi ja peruuttamattomasti virallisella päätöksellä. Mutta likvidaat-
torit eivät alistuneet päätöksiin, vaan jatkoivat edelleenkin hajottavaa ja „kokonaisuutta” murtavaa toimintaansa.

Tammikuussa 1912 marxilainen kokonaisuus palautettiin ennalleen *vastoin* likvidaattorien tahtoa, jotka oli katsottu kokonaisuuden ulkopuolella oleviksi.

Siitä lähtien Venäjän tietoisten työläisten valtaenemmistö on tiivistänyt rivinsä tammikuussa 1912 hyväksytyjen päätösten ja samaan aikaan valitun johtavan elimen ympärille. Tämä kaikille Venäjän työläisille tunnettu tosiasia voidaan ja täytyykin todistaa objektiivisilla tosietiedoilla, koska on olemassa tavaton määrä kerrassaan perusteettomia ja räikeästi totuutta loukkaavia väitteitä, joita likvidaattorit ja hajanaiset ulkomaiset ryhmät levittelevät:

1) Venäjän vaalilaki erottaa työläiset erityiseen työväenkuuriaan. Tästä kuuriasta valituista Valtakunnanduuman jäsenistä oli bolshevikkeja — II Duumassa 47% (v. 1907), III Duumassa (vv. 1907—1912) 50% ja IV Duumassa (vv. 1912—1914) 67%.

IV Duuman vaalit toimitettiin syyskuussa 1912, ja saavutettu äänen enemmistö ($\frac{2}{3}$) todisti järjestyneen marxilaisuuden täydellistä voittoa likvidaattoruudesta.

2) Huhtikuussa 1912 syntyi marxilainen päivälehti „Pravda”. Likvidaattorit perustivat samoin Pietarissa sitä vastaan kilpailevan, hajotushenkisen äänenkannattajan „Lutsh”. Kahdessa vuodessa, tammikuun 1 päivästä 1912 tammikuun 1 päivään 1914, likvidaattorien lehdelle kaikkine apulaisineen, joihin kuului monia ulkomaisia ryhmiä ja „Bund”, tuli avuksi tuon lehden oman selostuksen mukaan 750 työläisryhmää, silloin kun marxilaisen linjan puolesta taisteleva „Pravda” keräsi samassa ajassa ympärilleen 2.801 työläisryhmää.

3) Vuoden 1914 alussa suoritettiin Pietarissa työväen sairauskassojen edustajien valitseminen Yleisvenäläiseen vakuutusneuvostoon ja Pääkaupungin vakuutushallintoon. Ensin mainittuun laitokseen työläiset valitsivat 5 jäsentä ja 10 varajäsentä, toiseen 2 jäsentä ja 4 varajäsentä. Kummasakin tapauksessa menivät *täydellisesti* läpi „Pravdan” kannattajien ehdokaslistat. Viimeksi pidetyissä vaaleissa puheenjohtaja totesi, että „Pravdan” kannattajia oli 37 henkeä, likvidaattorien kannattajia 7 henkeä, narodnikien kannattajia 4 henkeä ja pidättyneitä 5 henkeä.

Rajoitumme näihin aivan lyhyihin tosiasiatietoihin. Niistä näkyy, että Venäjän marxilaisten todellisessa yhdistymisessä edistytään yhtämittä ja on jo päästy tietoisten työläisten

enemmistön yhtenäisyyteen vuoden 1912 tammikuun päätösten pohjalla.

Edelleen asiakirjassa siirrytään luonnehtimaan sitä hajotustyötä, jota erinäiset ulkomaiset ryhmät ja likvidaattorit tekevät yrittäen sitkeästi *murtaa* Venäjän työväen enemmistön *tahdon*.

Ulkomailla toimii nyt puoluemiesten ja likvidaattorien lisäksi vähintään *viisi* erillään olevaa *venäläistä* sosialidemokraattista ryhmää, lukuunottamatta kansallisia ryhmiä. Kokonaisen kahden vuoden ajalla, 1912 ja 1913, ei missään ilmennyt nimeksikään objektiivisia tietoja siitä, että nämä ulkomaiset ryhmät olisivat yhteydessä Venäjän työväenliikkeeseen. Likvidaattorit muodostivat elokuussa 1912 niin sanotun „Elokuun blokin”, johon kuuluivat muun muassa Trotski, „Bund” ja Latvian sosialidemokraatit. Jo kauan sitten todettiin, että tuo „blokki”, joka tosiasiallisesti peitteli likvidaattoreita, oli näennäinen liittoutuma. Nyt tuo „blokki” on hajonnut lopullisesti: helmikuussa 1914 pidetty Latvian sosialidemokraattien kongressi päätti kutsua pois blokista edustajansa, sillä tuo blokki ei ole sanoutunut irti likvidaattoreista. Trotski myös perusti helmikuussa v. 1914 ryhmänsä aikakauslehden, jossa hän vahvistaa yhtenäisyys-*huudahduksiaan eroamalla* Elokuun blokista!

„Organisaatiokomitea”, joka edustaa nykyään „Elokuun blokkia”, on pelkkä kuvitelma, ja on itsestään selvää, ettei tuon kuvitelman kanssa voida olla missään tekemisissä. Koska likvidaattorit puhuvat „yhtenäisyydestä” ja „tasa-arvoisuudesta”, niin täytyy sanoa, että yhtenäisyyden kannattajien ensimmäinen tehtävä on luopua työväen yhtenliittyneen valtaenemmistön hajottamisesta ja sanoutua päättävästi irti likvidaattoreista, „kokonaisuuden” hajottajista. Likvidaattorien huulilla puheet „yhtenäisyydestä” ovat samanlaista Venäjän työläisten enemmistön todellisen yhtenäisyyden pilkkaamista kuin jos yhtenäisyydestä puhuisi „Allemane-Cambier’ puolue” Ranskassa tai „P.P.S.” Saksassa.

Edelleen kirjoittajat kääntyvät Kansainvälisen sosialistisen toimiston Toimeenpanevan komitean puoleen pyytäen hartaasti jouduttamaan kaikin voimin „mielipiteiden vaihtoa kaikkien sosialidemokraattisten puolueryhmien välillä kiistakysymyksistä” (Kansainvälisen toimiston vuoden 1913

joulukuun istunnon päätöslauselma), jotta asiaan tasapuolisesti suhtautuvan kollegiumin nähden saataisiin Internationalen edessä paljastetuksi „Elokuun blokin” ja likvidaattorien „Organisaatiokomitean” näennäisyys sekä niiden harjoittama hajotustyö, joka kohdistuu Venäjän sosialidemokraattisten työläisten yhteenliittynyttä enemmistöä vastaan.

*„Putj Pravdy” № 61,
huhtikuun 15 p:nä 1914*

*Julkaistaan „Putj Pravdy” lehden
tekstin mukaan*
